

gubernatur posses assidue cōtemplari. Sed foret satius nihil q̄ pauca
 de celestibus loqui quorum minimā portiunculā Paulus agnoscēs vo
 ciferabat. Quis seperabit nos a charitate dei: gladius an fames: an om
 nia que possunt excogitari tormenta: O Paule: quid si perfecte inter
 gregē ea cognouisses: p quib⁹ crucē Petr⁹. Uolēraz pellis retractiōz
 Bartholomeus: lapidū seuissimos ictus. Stephanus ⁊ alij innume
 rabiles p̄p̄si sūt: portaturi etiā p patria celesti maiora ⁊ grauiora si po
 tuissent. Tanta sunt igitur virginitatis premia futura. q̄ta ex predi
 ctis comprehendere potuisti: sed quid inquam comprehendere potuisti
 quā nostra cognitio tāti non sit vt ad contemplandum minimuz. quid
 illorum se possit erigere. Audi queso quanta sint ea que nec ipsi qui
 viderūt exprimere possunt. Aurelius Augustinus in se totus cōtraci⁹
 forte semel cogitabat que nam essent celestia gaudia. vt possit mandare
 lris: ⁊ protesse vēture posteritati: ⁊ dū arcti⁹ mētis neruos collegisset
 in vnum. Ecce repente fugatis tenebris (erat enim tunc medie noctis
 conticinium) mirabile lumen emicuit: mirantiq; Augustino ⁊ querē
 ti quis nam esset: se Hieronimum esse respondit: qui paulo ante corporis
 ergastulo solutus: ad patriam migrauerat: ⁊ hec verba adiēcit ante
 Augustie totum pelagus paruo vasculo p̄duces ante orbem terrarum
 pugillo comprehendēs qua possis celestium gaudiorum minimuz quid
 inuestigare nisi vt ego nunc: sic ⁊ tu olim periculum feceris: ⁊ mor ex
 oculis euauit Et vt etiam de paganis mentionem faciam: nōne q̄pli
 mi eorum. vt immortales fierent: sponte sibi manus intulerunt. Nō
 ne zeno Cleantes Chrysippus ⁊ Cato se proprijs manibus necauerūt
 vt in celum migrarent. Preterea nonne Empedicles in ardentissis
 mum eterne specum in tempesta nocte proiecit. vt citius transiret ad su
 peros quia si tanta erat in illis beate vite cupiditas: vt nec vite sue par
 cerent: quanto magis nos ipsi vt eam assequamur breues quasdam dele
 ctationes effugiamus: ⁊ corpora nostra studijs asperioribus consuefaci
 emus: vt possumus omne certamen sustinere viriliter.

De diuino auxilio

Is habitis: poterimus integram seruare integritatem: si
 tantum res x̄p̄a superaddita fuerit: hoc est diuinum auxilium: neq; enim quicq; nisi deo propicio recte fieri potest. qd
 ipse dum adhuc in terris vitam ageret testatus est his verbis. Sine
 me nihil finire potestis Quoniam rerum deo tribuendus est honor: sed
 hoc auxilium facillime consequetur: qui cetera que predixi firmo propo

De nocte
 dat styl med

pugillo p̄duces

cūto ut
 p̄p̄mon

adis
 rde rdyt

qd
 p̄p̄mon

